JETIR.ORG ISSN: 2349-5162 | ESTD Year : 2014 | Monthly Issue
JOURNAL OF EMERGING TECHNOLOGIES AND INNOVATIVE RESEARCH (JETIR)
An International Scholarly Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

சங்கத் தமிழர்களின் அயலகத் தொடர்பு

மு.மேனகா,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
பொள்ளாச்சி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
பூசாரிபட்டி.

முனைவர் ச. சரளா,
கௌரவ விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி காங்கேயம்.

முன்னுரை

சங்க காலம் என்பது தமிழர்களின் பொற்காலம் ஆகும். அக்காலத் தமிழர்கள் தங்களின் வீரத்தாலும், கொடையாலும் மட்டுமின்றி, கடல்கடந்து பிற நாடுகளுடன் சிறந்த வணிக மற்றும் பண்பாட்டுத்தொடர்பாலும் உலகப் புகழ்பெற்றிருந்தனர். தமிழ்நாடு மிகநீண்ட கடற்கரையைக் கொண்டிருந்தது. இதுவே அயலகத் தொடர்பிற்கு முதன்மைக் காரணமாக அமைந்தது "திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு" என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப, அவர்கள் கிரேக்கம், உரோமாபுரி, எகிப்து, சீனா, மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தனர் என்பதனை கட்டுரையில் காணலாம்.

பல்மொழித் துறைமுகமும் பண்பாட்டுப் பதிவும்

கரிகால் சோழனின் ஆட்சிக்காலத்தில் பூம்புகார் துறைமுகத்தில் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் எந்தவித வேறுபாடுமின்றி ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்ததை பட்டினப்பாலை அழகாக விளக்குகிறது.

“பல் ஆயமொடு பதி பழகி,
வேறு வேறு உயர்ந்த முதுவாய் ஒக்கல்
சாறு அயர் மூதூர் சென்று தொக்காங்கு,
மொழி பல பெருகிய பழி தீர் தேஎத்துப்

புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்து இனிது உறையும்,
முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம்" –(பட்டினப்பாலை 213-218)

கணியன் பூங்குன்றனாரின் உலகளாவிய தத்துவத்திற்கு மிகச்சிறந்த வாழ்வியல் உதாரணமாகத் திகழ்ந்ததை இந்த இலக்கியச் சான்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

பழந்தமிழ் இலக்கியக் குறிப்புகள்

பழந்தமிழர்கள் பண்டைக் காலத்திலேயே அயல்நாடுகள் பலவற்றுடன் வாணிபத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தமிழகத்துப் பண்டங்களான ஏலம், இலவங்கம், இஞ்சி, மிளகு ஆகியவற்றிற்கு மேற்கு ஆசிய நாடுகளில் மிகுந்த தேவை ஏற்பட்டது. இதனைக் கருத்தில் கொண்ட பழந்தமிழர்கள் இவை போன்ற பொருள்களை மேலை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர்.

கிரேக்கம், ரோமாபுரி ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த வணிகர், தொழிலாளர் முதலானோரை யவனர் என்று பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் அச்சொல் கிரேக்கர்களையும், ரோமர்களையும் ஒரு சேரக் குறிப்பதாக வழங்குகிறது. யவனர்களோடு வாணிபம் செய்த தமிழர்கள் அவர்களுடைய நாடுகளிலிருந்து தங்கத்தையும், மதுவையும் இறக்குமதி செய்தனர். தங்கத்தின் விலைப்பொருட்டாக மிளகினை ஏற்றுமதி செய்தனர். யவனர்கள் வாணிகர்களாக மட்டுமன்றி, தமிழக மன்னர்களின் அரண்மனையில் கைவினைக் கம்மியராகவும் (கம்மியர்- உலோக வேலை செய்பவர்), காவல்காரராகவும் பணிபுரிந்துள்ளனர். இவை போன்ற குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களிலும், சிலப்பதிகாரத்திலும் காணப்படுகின்றன.

பொன்னொடு வந்து மிளகொடு மீளுதல்

சங்க காலத்தில் யவனர்கள்(கிரேக்கர்கள் மற்றும் உரோமானியர்கள்) முசிறி துறைமுகத்திற்குத் தங்கத்தைக் கொண்டுவந்து தந்து, அதற்கு ஈடாக மிளகு மூட்டைகளை ஏற்றிச் சென்றதை எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார் இயற்றிய அகநானூறு தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

"சேரலர்
சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்நுரை கலங்க,
யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்
பொன்னோடு வந்து கறியோடு பெயரும்,
வளம் கெழு முசிறி.." - அகநானூறு (பாடல் 149: 7-11)

இப்பாடலில் "பொன்னோடு வந்து கறியோடு பெயரும்" என்ற வரிகள் மூலம், தமிழ்நாட்டின் மிளகுக்கும் உரோமானியர்களின் தங்கத்திற்கும் இடையே நடைபெற்ற பண்டமாற்று வணிகம் மற்றும் முசிறி துறைமுகத்தின் வளம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதுவை இறக்குமதி செய்தல்

யவனர்கள் நல்ல மரக்கலங்களில் கொண்டுவந்த நறுமணமிக்க குளிர்ந்த மது வகைகளை மன்னர்கள் விரும்பி அருந்திய செய்தியையும், அதனை ஒளி பொருந்திய வளையல்கள் அணிந்த இளம்பெண்டிர், பொன்னால் செய்யப்பட்ட கிண்ணங்களில் ஊற்றித் தர, அவ்வினிய மதுவை நாள்தோறும் மன்னர்களுக்கு அவர்கள் உபசரித்த செய்தியையும்,

"சுடர் சுடர்ப் பொன்னின் புகழ் நலம் சிறப்பக்

கலங்கயிறு உதைத்த பல்கல யவனர்

தந்த தண்மகள் தேறல்" புறநானூறு (பாடல் 56)

என்ற புறநானூறு வரிகள் கூறுகிறது.

கைவினைக் கம்மியர்

பண்டைய தமிழகத்தில் யவனர்கள் கொண்டு வந்த பாவை விளக்குகள் பெரும் மதிப்புமிக்க ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதப்பட்டன. யவனர்கள் செய்த நல்ல வேலைப்பாடு அமைந்த பாவை தனது கையில் ஏந்தியிருக்கும் அழகிய அகன்ற விளக்கு நிறையும்படி எண்ணெய் ஊற்றினர் என நெடுநல்வாடை கூறுகிறது.

“யவனர் இயற்றிய வினைமாண் பாவை
கைஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய்சொரிந்து” (நெடுநல் வாடை: 101-102)

என்ற நெடுநல்வாடை வரிகள் தமிழ் மன்னர்கள் கிரேக்க-ரோமானியப் பொருட்களை விரும்பிப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதற்கு மிகச்சிறந்த இலக்கியச் சான்றாகும்

காவல்காரர்கள்

யவனர்கள் பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனையில் காவல் மிக்க கோட்டை வாசலைக் கொலைவாள் ஏந்திக் காவல் காத்து நின்றதை,

கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த
அடல்வாள் யவனர் (சிலம்பு, ஊர்காண் காதை: 65-66)

சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது.

கடல்கடந்த தமிழரின் வாணிகம்:

தமிழர்கள் தரைவழியாகவும் கடல்வழியாகவும் மிகச் சிறந்த போக்குவரத்து மற்றும் வணிகக் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருந்தனர்.

"நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி முட்டமும்" புறநானூறு (பாடல் 343)

என்ற புறநானூற்றின் பாடல் வரிகள் சங்க காலத்தில் அரேபியா மற்றும் மத்திய ஆசிய நாடுகளிலிருந்து தரமான குதிரைகள் தமிழகத் துறைமுகங்களுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டதை உணர்த்துகின்றன. தமிழகத்தின் மலைப் பகுதிகளில் (மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை) விளைந்த நறுமணமிக்க மிளகு, தரைவழியாகத் திரட்டப்பட்டு உள்நாட்டுச் சந்தைகளுக்கும், ஏற்றுமதிக்காகத் துறைமுகங்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பாண்டிய நாட்டு முத்தும் கீழைக்கடல் பவளமும்

சங்க காலத்தில் தமிழர்களின் மிக முக்கியமான மற்றும் உலகப் புகழ்பெற்ற ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக முத்துக்களும் பவளங்களும் திகழ்ந்தன. குறிப்பாகப் பாண்டியர்களின் தலைமைத் துறைமுகமான கொற்கையில் விளைந்த முத்துக்கள் உலகத்தரம் வாய்ந்தவையாகக் கருதப்பட்டன.

"வான்செய் இமிழ்திரைக் கொற்கை முன்துறை
விளைந்த முத்து" (அகநானூறு 27)

என்று கொற்கைத் துறைமுகத்தின் முத்து குளித்தல் அகநானூற்றில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. கடலில் மூழ்கித் தத்தெடுத்து வரப்படும் கொற்கை முத்துக்கள் மிகத் தூய்மையானவை. இவை உரோம், கிரேக்கம் மற்றும் எகிப்து போன்ற நாடுகளுக்குப் பெருமளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

புகாரிலும் மற்ற சங்க காலத் துறைமுகங்களிலும் கீழைக்கடலில் (கிழக்குக் கடல்) விளைந்த நல்வகைப்பவளங்களும், தென்கடலில் விளைந்த முத்துக்களும் குவியல்களாகக் குவிக்கப்பட்டுக் கிடந்தன என்பதைச் சங்கப் பாடல்கள் வர்ணிக்கின்றன.

தமிழகத்தின் கிழக்குக் கடலில் (கீழைக்கடல்) சிறந்த பவளங்களும், தெற்குக் கடலில் (கொற்கை முன்துறை போன்ற பகுதிகளில்) உலகத் தரம் வாய்ந்த முத்துக்களும் கிடைத்தன. கடல் கடந்த வணிகத்தின் மூலம் இந்த முத்தும் பவளமும் தமிழர்களுக்கு அளவிடற்கரிய பெருவளத்தையும், உலகளாவிய புகழையும் ஈட்டித் தந்தன என்பதை,

"மீளிப் பெருங்கடல் வளைத்த வியன்ஞாலத்துத்
துகிரும் முத்தும் தருவன பெருவளம்" **அகநானூறு (பாடல் 350)**

இப்பாடல் வரிகள் மிக அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

சங்க காலத்தில், தமிழர்களின் வணிகம் வெறும் உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் ஆடைகளுடன் நின்றுவிடவில்லை. தமிழகத்தின் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை மற்றும் கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதிகளில் இயற்கையாகக் கிடைத்த மிக ஆடம்பரமான, நறுமணமிக்கப் பொருட்களும் இதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தன. அவற்றுள் முதன்மையானவை மயில் தோகையும், சந்தனமும் ஆகும்.

மயில் தோகை

மலைபடுகடாம் மற்றும் *அகநானூறு* போன்ற சங்க நூல்கள், தமிழக மலைகளில் மயில்கள் கூட்டமாக வாழ்ந்ததையும், விறலியர் (நடனக் கலைஞர்) தங்களின் கூந்தலை மயில் தோகை போல் விரித்து ஆடியதையும் வர்ணிக்கின்றன. மேலும், ஊதுகொம்புகள் போன்ற இசைக்கருவிகள் மயில் தோகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பண்டைய மேலை நாடுகளான உரோம், கிரேக்கம், எகிப்து மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் பகுதிகளில் வாழ்ந்த அரச குடும்பத்தினரும், செல்வந்தர்களும் மயில் தோகைகளைத் தங்களின் அந்தஸ்தின் அடையாளமாகவும், அரண்மனை அலங்காரப் பொருளாகவும் கருதினர். இதனால் தமிழகத் துறைமுகங்கள் வழியாக இவை பெருமளவில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

சந்தனம்

கிரேக்க மற்றும் உரோமானியர்களின் நறுமணத் தைலங்கள் தயாரிப்பிலும் தமிழகத்துச் சந்தனம் முக்கியப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. மலையிலிருந்து தரைவழியாகத் திரட்டப்பட்ட சந்தனக் கட்டைகள், பூம்புகார் மற்றும் முசிறி போன்ற துறைமுக நகரங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கிருந்து வெளிநாட்டுக் கப்பல்கள் (யவனக் கப்பல்கள்) மூலம் உலகெங்கும் அனுப்பப்பட்டன.

சீனத் தொடர்பு:

உரோமானிய நாடுகளுடன் மட்டுமல்லாமல், கிழக்கு நாடுகளான சீனாவுடனும் தமிழர்கள் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். சீனாவிலிருந்து பட்டு மற்றும் கற்பூரம் போன்ற பொருள்கள் தமிழகத்திற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன அதற்குப் பதிலாகத் தமிழகத்திலிருந்து உலகப் புகழ்பெற்ற கொற்கை முத்துக்கள், மிளகு, நவரத்தினங்கள் மற்றும் நறுமணப் பொருட்கள் (சந்தனம், அகில்) போன்றவற்றைத் தங்களது நாட்டிற்கு ஏற்றிச் சென்றனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

"நுண்வினைக் கம்மியர் கைவினை முடித்து,

சீனத்துத் தந்த துகில்" பொருநராற்றுப்படை (வரிகள் 33-35)

நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளைச் செய்யும் கைவினைஞர்கள் உருவாக்கியது போன்றதும், 'சீனத்துத் தந்த' (சீன நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட) மிக மெல்லிய உயர்தரப் பட்டுத் துணியான 'துகில்' பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் சீனாவிலிருந்து தமிழகத்திற்குப் பட்டு இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு இதுவே இலக்கியச் சான்றாகும்.

முடிவுரை

சங்கத் தமிழர்களின் அயலகத் தொடர்பு என்பது வெறும் பண்டமாற்றோடு நின்றுவிடாமல், பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்திற்கும் வழிவகுத்தது. தமிழர்கள் தங்களின் அசாத்தியமான கப்பல் கட்டும் கலை மற்றும் கடல் நீரோட்டங்களை அறியும் ஆளுமையைக் கொண்டு, மேற்கே உரோமாபுரி, எகிப்து, கிரேக்கம் முதல் கிழக்கே சீனா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் வரை தங்களது வணிகப் பேரரசை விரிவுபடுத்தியிருந்தனர். யவனர்கள் தந்த பொன்னும், சீனத்துத் துகிலும், அரேபியக் குதிரைகளும் தமிழர்களின் உலகளாவியத் தொடர்பிற்குச் சான்றுகளாகும். அதே வேளையில், தமிழகத்தின் கொற்கை முத்துக்களும், மிளகும், சந்தனமும் உலக நாடுகளைத் தமிழகத்தை நோக்கி ஈர்க்கும் காந்தச் சக்தியாகத் திகழ்ந்தன. பண்டைக் காலத்திலேயே உலகைக் கைக்குள் வைத்திருந்த தமிழர்களின் வணிகத் திறனும், கடலாதிக்கமும் என்றும் தமிழினத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் வரலாற்றுப் பொக்கிசங்களாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் – அ. தட்சிணாமூர்த்தி ஐந்திணைப் பதிப்பகம் சென்னை
2. தமிழக வரலாறு ,மக்களும் பண்பாடும் – கே.கே. பிள்ளை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை
3. சங்க இலக்கியம் - நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை
4. சிலப்பதிகாரம் -வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை